

いそば物語の原典の系統について

[その一]

——天草本下巻話の一参考資料として——

遠 藤 潤 一*

What version of Aesop's Fables in Latin was translated into
Japanese by the Jesuit missionaries in the 16th century?

(PART II)

——On some illustrations of the original Latin fables on which a
Japanese translation is based, the translation being
“*Esopono Fabulas (last volume)*”——

Jun-ichi ENDŌ

はじめに

今回は、天理図書館蔵『Aesopi Phrygis Fabellae Graece et Latine』(Basileæ, in officina Frobeniana Anno MDXXXIII) の寓話部における第1寓話集であるギリシア語ラテン語対訳149話の中から天草本(『Esopono Fabulas』)下巻寓話の該当話32話のラテン語本文を抽出してその影印を掲げ、天草本下巻話についての一参考資料としての意義を述べたい¹⁾。

1. 天草本下巻話の参考資料としての意義

この1534年刊ギリシア語ラテン語対訳イソップ寓話集はまず巻頭にギリシア語ラテン語対訳のイソップ伝を掲げる。そして、その表題には「マシモ・プラヌデ編(作)による」という但し書きが付いている。次に寓話部に入り、その第1寓話集であるが、それは「AESOPI FABVLAE」と題して「Aquila & uulpes」(鷲と狐)に始まり、「De culice, & Leone.」(蚊と獅子)に終るギリシア語ラテン語対訳149話である。次に第2寓話集であるが、それは「GABRIAЕ GRAECI TETRASTICHA」と題する43編の対訳寓話詩である。これは Babrius 集抄と考えられる。その後に「Ex Aphthonij sophistæ exercitamentis.」等の6種の短文が置かれ、その後には「HOMERI RANARVM ET MVRIVM PVGNA」等の対訳の長文等が置かれている(以上影印の INDEX 参照)。この本でイソップ寓話の主体となるのは第1・2寓話集である。筆者はかって土井忠生博士に、『吉利支丹文献考』(昭和38年・三省堂)の「三 天草版伊曾保物語」および「四 天草版金句集」の章に見える1505年ヴェニス刊の一本の借覧を請い、それを拝覧する機会を賜

* 国文学研究室(昭和58年9月27日受理)

ったことがあるが、その本（Aldus 版）はこの系統の初期のものと思われる。

ところで、この第1寓話集対訳149話はギリシア語本文の冒頭の1字によってA・B・Γ順に配列されている。これは Babrius 集の寓話詩配列方法と同じであると言える。しかし、第1話から第62話まではA・B・Γ順が概して保たれていると言えるが、その後は乱れが多くなる。この問題の背後に何があるのかは筆者の資料および知識の範囲では推測が困難であるが、最初の部分すなわち第1話から第62話までは配列の乱れが少なく、また、AからΨまでの話が見えるが、それと共に次の点でも注目する必要がある。すなわち、この範囲の中の38話（61.3%）は Remicius 集100話に該当話が見出され、それだけではなく、その共通話（該当話）の先後順は両者一致するのである。また、この点のほかに、対訳149話の付加教訓が「*Fabula significat——*」で始まる点も Remicius 集100話の場合と共通する特徴である。また、共通話の本文にも類似性が強いと言える。

このように第1寓話集対訳149話には Remicius 集100話との類似性が認められるのであるが、両者の間にはどのような関係があるのであろうか。Remicius 集は1474年にイタリアのミラノのアントニウス・ザラトゥスが刊行したラテン語イソップ寓話集であるが、それは14世紀の前半（1327年）に Planudes がコンスタンチノープルからイタリア（ヴェネチア）にもたらしたギリシア語散文イソップ寓話集稿本（イソップ伝および寓話）をラヌツィオ・ダレッソがラテン語訳したものと言われ、その名前から Renutius と呼ばれたが、後に Remicius と呼ばれるようになったものと言われている。また、イソップ寓話集の巻頭にイソップ伝を掲げる慣習は、この Planudes 本のラテン語訳刊本である Remicius 集以来一般化したものと言われている²⁾。

そうすると、その Remicius 集との類似性が認められるこの第1寓話集ギリシア語ラテン語対訳149話は Remicius 集と同様に Planudes 本を原典とするという関係にあるのかということになる。

この1534年刊ギリシア語 ラテン語対訳本は前述のように巻頭に Planudes の名の見えるギリシア語イソップ伝（ラテン語対訳）を掲げているのであるから、この本が Planudes 本の系統かということは容易に想像されるところであるが、実際はどうなのであろうか。ラテン語訳本 Remicius 集に対して、その原典のギリシア語散文 Planudes 本の方は1480年頃に Buono Accorso によってミラノで刊行され、それは Accursius または Accursiana と呼ばれ、それ以後のギリシア語本文を載せる近世刊本はみな Accursius 集を増補したものと言われる。その代表的な刊本の一つに1610年の Nevelet 編『*Mythologia Æsopica*』がある。その寓話部の第1寓話集はギリシア語ラテン語対訳寓話297話であるが、実際に見るとわかることがあるが、まず対訳149話が掲げられ、その後に、やはり対訳で148話が増補されているのである。そして、前者の対訳149話は筆者がここに挙げる1534年本の対訳149話と同じものである。そうすると、1534年本の第1寓話集対訳149話のギリシア語本文は Planudes 本の刊本である Accursius 集の系統のものと考えられることになる。このように考えることによって、対訳149話の Remicius 集100話との類似性の背景がわかる。また、1534年本のイソップ伝の題辞に「*Planudes* の編(作)による」とあるのは、この本の上述のような出自がそのような伝承を生むに至ったものと考えることができる。

この第1寓話集対訳149話には天草本下巻話45話の70%以上の32話の該当話が見出せる。しかし、それだからといって、この対訳149話が天草本下巻の歐文原典と同種のものと考えられるということではない。原典の問題として考えるには、残りの13話の問題が残され

ている。また、話順の対応という問題も残されている。

だが、視野を広げて、天草本下巻話の系統・性格という観点から見た場合、下巻話の70%以上もの該当話が見出せるという点において、この対訳149話は見過ごすことのできない参考資料である。一つの寓話集の中にこのように多数の該当話を見出すことができ、そして、その寓話集が天草本と時代的・系統的に何らかの関係を有すると考えられるものとしては、筆者にはこのギリシア語ラテン語対訳149話の他には管見に入らない。そのイソップ伝も、天草本の場合と同様に、題辞に *Planudes* の名を掲げている。

なお、この対訳149話に該当話を見出せない下巻話は上述のように13話有るが、それらは、*Romulus* 集系の寓話集に該当話を求められるもの9話、*Remicius* 集100話に該当話を求められるもの4話となる³⁾。天草本下巻話は系統的に決して単一なものではないのである。

筆者はすでに、天草本下巻話45話のすべての該当話を見出せる本として、天理図書館蔵『Aesopi Phrygis, et Aliorum Fabulae』(Lugduni apud seb. Gryphium, 1542.)というラテン語本を取り上げ、考察を加えた⁴⁾。そのラテン語本の寓話部は数種の寓話集によって成り立っているが、その中の第2寓話集には天草本下巻話の該当話が20話求められる。最も多く該当話の求められるのが第2寓話集なのである。そして、その第2寓話集とは、筆者がここに取り上げる1534年本の第1寓話集ギリシア語ラテン語対訳149話のラテン語抄本なのである。そして、1534年本の場合にはこのように32話の該当話が求められるというわけなのである。

以上のような面から見ると、天草本下巻話の中心となるのはこのギリシア語ラテン語対訳149話の系統の寓話であると言えることになるのである。そして、その系統は、*Steinhöwel* 集以上に近世ヨーロッパのイソップ寓話集に影響を及ぼした *Planudes* 集の系統であると考えられるわけである。この点に天草本上巻話の系統との違いがあるのである。天草本上巻話は *Romulus* 集の寓話が92%を占めている。これは古活字本祖本（キリスト教訳本）を通じての *Steinhöwel* 集の影響によるものである。

原典の問題とは直接には結び付かないが⁵⁾、天草本下巻話のイソップ寓話としての系統という問題を考える場合、このギリシア語ラテン語対訳149話は欠かせない参考資料であると筆者は考える所以である。そして、寓話のイソップ寓話としての系統についての考察も原典の探求ということにとって欠かせないことであると思うのである。

注

1. この天理図書館蔵1534年刊ギリシア語ラテン語対訳イソップ寓話集集成本の系統および資料性については拙著『邦訳二種伊曾保物語の原典的研究 総編』（昭和59年1月刊行・風間書房）の「参考資料影印編」の解説において述べてある。上著に掲げなかった影印を今回ここに掲げ、上著における解説を簡略化して付したもの。したがって、細部についての付注は省略した。
2. 小堀桂一郎氏『イソップ寓話』（昭和53年・中公新書）の第一部「四 近世印刷本時代のイソップ寓話集」参照。
3. *Romulus* 集全4巻80話（Caxton 集所収のものに拠る）中に該当話を求められるものは「(下20) 盜人と犬の事」「(下21) 老いた犬の事」「(下22) 蟻と小刀の事」「(下23) 山と杣人の事」「(下27) 野牛の子と狼の事」「(下42) ある年寄った獅子王の事」「(下43) 狐と狼の事」である。なお、「(下24) 狐と鼬の事」「(下41) 蛙と鼠の事」は天理図書館蔵の『Aesopi Phrygis, et Aliorum Fabulae』という1542年刊ラテン語イソップ寓話集集成本の寓話部における第3寓話集（*Romulus* 集系）に該当話が求められる。一方、*Remicius* 集100話中に該当話を求められるものは「(下2) 二

人の知音の事」「(下28) 竜の羊を歸うた事」「(下29) 鶴と鳥の事」「(下31) 百姓と子どもの事」であるが、Remicius 集は対訳149話と同じ Planudes 集の系統である。

4. 上注1の拙著参照。
5. この対訳149話が天草本下巻の原典と同じものとは考えられないという点についてはすでに述べた。その点以外にも次のような問題点がある。すなわち、「(下25) 亀と鶴の事」には「お礼には名珠を奉らうずる」という亀の約束があるが、この対訳149話の該当話にはそれが無い。しかし、すでに本文で述べた天理図書館蔵1542年刊ラテン語本の第6寓話集(Avianus 集)の第2話では「——, pollicetur baccas maris rubri.」とあり、亀は真珠を約束している(1542年本の第2寓話集には本稿の影印に掲げたのと同じ話もある)。系統的には同一話であっても、天草本下巻の原典にあったのは後者の型のものであったのであろう。また、「(下38) パストルの事」は、あるパストル(牧人)が極寒の山野で身動きできなくなつた時の話となっているが、この対訳149話の該当話では、ある男が嵐に遭った時の話となっている。一方、上述の1542年本の第1寓話集の該当話では、「Agricola quidam hyberno sydere in agro deprehensus.」となっており、冬ごもりの時という点において天草本話の場合と一致するのである。この話の場合にも(下25)話の場合と同様のことが考えられる。

2. 影印 <凡例>

- 1) この影印は天理図書館で複写していただいたもの的一部分を館長の許可を得て掲げたものである。
- 2) この影印は1534年刊ギリシア語ラテン語対訳本の第1寓話集(対訳149話)における天草本下巻話の該当話のラテン語本文が載っている頁だけを抽出し、それらを順序に従って掲げたものである。なお、その前にこの本の扉等を掲げた。
- 3) 影印の下にはそれに該当する天草本下巻話の番号・題名を付記した(例:天下30. 狐と野牛の事)。対訳149話の寓話番号および天草本下巻話の寓話番号は筆者の付したもの、他にも適宜に注記を付した。
- 4) 影印の順序は次の通り。まず、対訳149話中の該当話の番号を掲げ、次に、それに対する天草本下巻話の番号・題名を掲げる。話数は32話。

影印話 天草本下巻話

(4)	30. 狐と野牛の事	(66)※ 16. 駒馬と獅子の事
(12)	5. 炭焼きと洗濯人の事	(70)※ 36. 蟹と蛇の事
(13)	26. 漁人の事	(73)※ 37. 女人と大酒を飲む夫の事
(20)	44. 老人の事	(79)※ 1. 鶏と下女の事
(23)	38. パストルの事	(83)※ 14. 二人同道して行く事
(36)※	9. 鶏と犬の事	(85)※ 17. 蜜作りの事
(39)※	10. 獅子王と熊との事	(94)※ 15. 野牛と狼の事
(43)	6. 病者と医師の事	(101)※ 18. 鳥と鳩の事
(48)	8. 母と子の事	(113)※ 12. 駒馬と狐の事
(49)	4. 大海と野人の事	(116)※ 39. 駒馬と狐の事
(53)※	32. 尾長鳥と孔雀の事	(125) 13. 馬と駒馬との事
(56)※	33. 鹿と子の事	(137) 45. 獅子と狐の事
(59)※	11. 貪欲な者の事	(138)※ 40. 狼と子を持った女の事
(61)※	25. 亀と鶴の事	(142) 7. 障頭の貝吹きの事
(63)※	34. 片目な鹿の事	(143) 3. 桜櫻と竹の事
(65)※	35. 鹿と葡萄の事	(149)※ 19. 蝙と獅子王の事

なお、※印を付した影印話は天理図書館蔵1542年刊ラテン語集原本の第2寓話集(対訳149話のラテン語抄本)にも見える話(前節参照)。

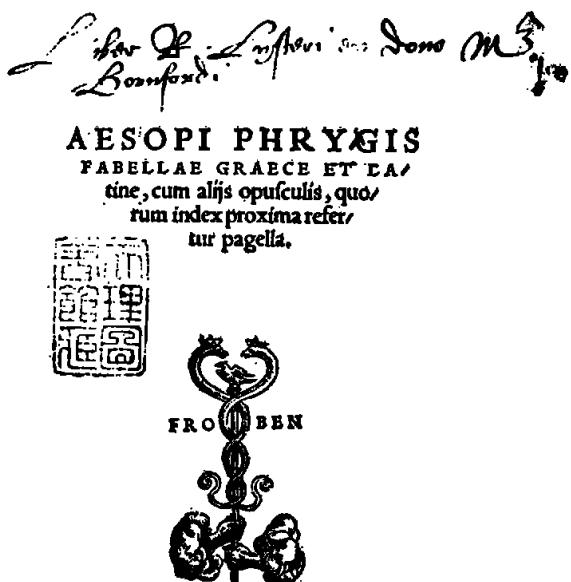
- 5) なお、対訳149話に見出せない天草本下巻話13話は次の通り(前節の注3参照)。

2. 二人の知音の事	28. 童の羊を飼うた事
20. 盗人と犬の事	29. 鷺と鳥の事
21. 老いた犬の事	31. 百姓と子どもの事
22. 嫂と小刀の事	41. 蛙と鼠の事
23. 山と仙人の事	42. ある年寄った獅子王の事
24. 狐と鼬の事	43. 狐と狼の事
27. 野牛の子と狼の事	

Summary

Some photos of “*Aesopi Phrygis Fabellae Graece et Latine (Basileæ, in officina Frobeniana, 1534)*”, one of the 16th century's Aesop's Fables in the Tenri Library's collection, will be used to investigate the original Latin fables of a Japanese translation of “*Esopono Fabulas (at Amakusa Collegio 1593)*” which is one of the Japanese publications issued by the Jesuit missionaries.

影印

Basileæ, in officina Frobeniana
Anno M D XXXIII

Thomas Robinson
Booker

INDEX AVTORVM
HVIVS LIBRI

Aesopis Phrygias uita & fabellæ.
Gabriæ Græci fabellæ tres & quadraginta ex
trimetris iambis, præter ultimam ex scazon
te, tetraesticis conclusæ.
Ex Aphthonij exercitamentis de fabula, tum
de formicis & cicadis.
De fabula ex imaginibus Philostrati.
Homeri θεραπευτική, hoc est, ranarum &
muriū pugna.
Musæus poeta iætustiss. De Erò & Leandro.
Agapetus diaconus De officio regis ad Iusti
nianum Cæfarem.
Hippocratis iustitandum.

Hæc omnia cum Latina
interpretatione.

Γελτικημοσαχία, hoc est, felium & murium pu
gna, tragedia Græca.
Fabularum index in fine adiectus est.

略目次

4

ΑΙΣΩΠΟΥ ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΜΥΘΟΓΟΙΟΥ
Μεζίνα θεών γλαυόντες συγγραφέας.

μετά τὴν φύσιν τὴν δὲ αὐθρά
ποιούσαν πελεψανταρινην καὶ πλλοι,
καὶ τοῖς μετ' αὐτῶν παρέδωκεν
φόροντας, πλούτον δὲ θεᾶς μὲν
πορέων θεοτόκες τὰς αὐτονομίας τῆς
καθηκόντος διδούσαντες ἀνθεύμενοι;
πολλῷ δὲ μετρων τὸν πολλὸν αὐτὸν παρελαβον.
καὶ γέροντος ἀρχαιοτέρου, όπει συλλογιζόμενοι, εἴ
τι μηδὲ ισαίεσσι, λινὸν τὸν τοῦ πατέρος πλικες
ἀπεγάγοντες, τὸν νουθετίαν στρατεύμενοι, ἀλλὰ μὲν
θεοὺς τὰ πάντα πανθετεῖσθαι, τὸν τὰς δὲ ἀριστομέ
νους ἄγγελους ψυχάς, ὡς ἀπελάθειν τὸν λογικὸν ποι
εῖναι φρονεῖν, δὲ μηδὲ ὄρθιον, μηδὲ ἀλιστεῖν, καὶ αὖ
πατέρι μαρτυρεῖσθαι εἰκόνας, οἷς πολλὰ τὰς ἀλιστε
ῖναι καρπούς νοιεῖσθαι πεποιηκατειπεῖνται. δέ τοι
μὲν λινωδῶν ταυτοτήτων διέδοσε, δὲ μητρι
στοῖς τοῖς κούκουσι τῆς ἀφιλέστερης ἐπιχειρίας διέδο
σε αὐτῷ καθ' αὐτὸν διοιρθεὶς Φλασιδίου πολιτεύεται εἰδό
τα ποθεύμενος, καὶ δῆμος μαλλον, ἡ λόγος Φλασι
δίους, ἢ μὲν γέροντος δέ μαστούς τῆς φεργυίας πατέρος
τῆς μεγαλοτοῦ επίκλητου, τὸν δὲ τύχην γαρού διύ
λοθ. εἰ δέ καὶ σφόδρα μοι θεᾶς, τα πατέρων φῶ
μαρτίνας καλλίδημα καὶ ἀλισθάδημα εἰρῆσθαι, εἰς τὸν πολλὰ
γέροντος τὰ φρούρια διανείπειν, ἡ τε φύσις,
Ἐθνόμοθ. πατέρος γονὸν τὴν ψυχήν ἢ μὲν φύσις ἐλεύ
θεῖν ἀπειλεῖσθαι, δὲ πατέρα αὐθράποινοθ. τὸ σε

με

イソップ伝冒頭

IOANNES FROBENIUS
STUDIOSES S.

ITerum exhibemus uobis Aesopis fabellas
cum aliquot alijs libellis Græce & Latine,
quod proximam æditionem, quæ tota Græca
fuit, ijs, qui adhuc tirones sunt in Græcanica li
teratura, minus gratam fuisse cognoverimus,
quibus hoc Enchiridium præcipue paratur.
Nam qui iam aliquatenus profecerūt, malum
in alijs autoribus se exercere. Nos etiam inci
pientibus consulendum putamus. Nec liber
quibusdam hodie in academijs uersari, ubi sunt
publici Græcarum literarum professores, pro
pter ingens istud dissidium, quod magnam or
bis partem, sed præcipue gymnasia affigit, bo
nis studijs omnibus intermissionem minitans,
nisi melior deus alius succurrat. Talibus igit
tur qui domi, suo, quod aiunt, Marte, aliquid
Græcanicæ eruditioñ comparare uolunt,
muti magistri uice erit Latina uersio.

Vos nostram operam boni con
sulite, & bene ualete.
Basileæ.

2 2

序 文

AESOPI FABVLATORIS VITA
à Maximo Planude composita.

Erum humanarum naturam
perseguunti sunt & alijs, & po
steris tradiderunt. Aesopus
vero uidetur non absq; diui
no afflato cum moralē di
sciplinā attigerit, magno in
tervallo multos eorum superasse. Etenim nec
definiendo, nec ratiocinando, nec ex historia,
quam ante ipsius aetatem tulit tempus, admo
nendo, sed fabulis penitus erudiendo, sic audien
tium uenatur animos, ut pudeat ratione prædi
tos facere, aut sentire, qua nec aues, nec uul
pes, & rursus non uacare illis, quibus plerique
bruta tempore prudenter uacalle singuntur, ex
quibus aliqua, pericula imminentia effugerunt,
aliqua maximā utilitatē in opportunitatibus
colequuta sunt. Hic igitur qui uitam suam phi
losophicæ reipublice imaginē proposuerat, &
operibus magis q; uerbis philosophatus, ge
nus quidē traxit ex Amorio oppido Phrygias
cognomento Magnæ, sed fortuna fuit seruus.
Quare & magnopere mihi uidetur Platonis
illud in Gorgia pulchre simul & uero dictum:
Plerumq; enim haec, inquit, contraria inter se
sunt, natura simul, ac lex. Nam Aesopi animū
natura liberum reddidit, sed hominum lex cor
pus

2 3 pus

左のラテン語訳文

AESOPICAE MYTHOES.

ΛΕΙΤΟΝ ΚΑΙ ΆΛΑΤΩΝ.

Επί τούτης της ἀλάτωνος Θελιαδήν τοῦ προτίου ἀλλάλου σίκευ ἔγραψε, βιβλίον τοῦ Θελιαδήν τοιούτον τὸν σωματικόν. ὃ μὲν αὐτὸς ἐφ' ἑψίλον πέγματος τὸν καλιέν τονταῖσται, ἐδί-
έλαττος ὡς τὸς ἕγγρος θάλ-
μων αὐτὸς ποτὲ τῆς ἀλάτωνος πολλαθόντος, ὃ εἰπότες
τρέφεται ἀπρότητος, μὴ τοῦ θάλμου, καὶ τὸν τό-
τα τάντον απεργάτης, ἀλλὰ τοῖς αὐτοῖς ποτοῖς οὐδὲ
τίποτο, ἀ δὲ τοῦτον ἐπειλέντος, τοῦ πραγμάτου
μαθεύσας, τὸ ποιῶν μὴ τοῦ θάλμου τὸνταῖσται θά-
τητο, δούρη μὴ τοῦ θάλμου απέριος. Χρόνοις γάρ
τοι, οὐτανὴν δίκαιην οὐχ ἔπει τοι λέπει. Μηδ καὶ πορφύρων
τάπητος, τοῦδὲ οὐκ τοῦ αδικητοῦ θάλμου διπλογού, τοῦ
ἐργάσαντος τὸ πολλῷ μὲν ὑπέροχον, μέγαν τοντονταῖ-
σταρού δυνάσθη, καταπεπτάσθη ὁ θέτος, μερισθεὶς τὸν
μαθεύσαντον αὐτοὺς ἀρρεγένης πότηστο, λίγον τὸν τί-
την τούτην μέντοι ποτεστούσην πονεύσαντος την
τικαῖτη, καὶ φλογὸς αὐτοῦ δέσμοντος ἡ αἰτησίας ἀποτί-
νετο ἐπ την χαρέντον, ὅτα ποδότες εἴρητον κατεπι-
τον. ἀ δὲ ἀλάτωνος ἀλαζομονούσος, φύσει τοῦ ἀρρε-
γενοῦς πεπταρέα.

Επιμέλιον.

Ο μῦθος

第1話（鷺と狐）

AESOPICAE FABVLAE

107

scarabeo, ut aquillæ cōciliaretur. Sed eo non par-
ente, Iupiter in aliud tempus aquilarum trans-
mutauit partum, cum scarabei non appareant.

Affabulatio.

Fabula significat nullum esse contemnedūm,
considerando non esse quenquam, qui laces-
tus se ulciscit non queat.

Philomela & accipiter.

Philomela super arbore sedens de more ca-
nebat. Accipiter autem uidens, ac cibi in-
digens, uolando corripuit. Quea cum occiden-
da foret, orabat accipitrem, ne deuoraretur; ne
que enim satis esse ad accipitris uentre imple-
num, sed oportere ipsum cibo egentem ad mas-
tores aues conuerti. At accipiter suscipiens ait,
Sed ego certe demens essem, si qui in manibus
paratus es, cibo dimisso, que non uident, per-
sequear.

Affabulatio.

Fabula significat plerosq; homines eodem mo-
do esse inconsultos, qui spe maiorum incerto-
rum, que in manibus habentur amittant.

Vulpes & hircus.

Vulpes & hircus stitentes in puto descen-
derunt; sed postquam biberunt, hircus inda-
gante ascensum uulpes ait, Confide, utile quid
in utriusq; etiam salutē excogitauit; si enim re-
ctus steteris, & anteriores pedes parieti firma-
ueris, & cornua pariter in anteriore parte incli-
naueris, cū percurrerim ipsa per tuos humeros

&

(4) Vulpes & hircus. (天下30. 狐と野牛の争)

AESOPICAE FABVLAE

Aquila & uulpes

Quila & uulpes inita amici-
tia prope habitare decreue-
runt, confirmationem amici-
tia faciendo cōsuetudinem.
Aquila super alta arbore ni-
dum affixit: uulpes uero in
proximis arbustis filios peperit. Ad pabulum
igitur aliquando uulpe prolecta, aquila cibi
indigens, deuolans in arbusta, & filios hu-
ius raptos, una cum suis pullis deuorauit.
Vulpes uero reuersa, & re cognita, non tam
filiorum tristitia est morte, quam uindicta
inopia: quia enim terrestris esset, uolucrum
persequī haud poterat. Quare procul stans,
quod etiam impotentibus est facile, inimi-
ca maledicebat. Non multo autem post,
capram quibusdam in agro sacrificantibus,
euolans aquila partem uictimæ cum ignitis
carbonibus rapuit, & in nidum tulit. Ven-
to autem uehementi tunc flante, & flamma
excitata, aquilæ pulli inuolucres adhuc cum
essent, assati in terram decidunt: uulpes ue-
to accurrent, in conspectu aquilæ omnes de-
uorauit.

Affabulatio.

g 4 Fabula

左のラテン語訳文

AESOPICAE FABVLAE

109

& cornua & extra puto exiliuerim &
te postea extraham hinc. Ab hirco autem ad hoc
prompte officio præstito, illa cum ex puto sic
exiliuisset, exultabat circum os læta, hircus aut
ipsam accusabat, quod transgressa fuit con-
ventiones. Illa autem, Sed si tot, inquit, mentes
posideres quot in barba pilos, non ante defec-
disse q̄ ascensum considerasses.

Affabulatio.

Fabula significat sic prudentem uirum opore
re prius fines considerare rerum, deinde sic ip-
fas aggredi.

Vulpes & leo.

Vulpes cum nunq; uidisset leonem, cum
ei casu quodam occurisset, primum sic
timuit ut serme moregetur: deinde cum secun-
do uidisset timuit certe, non tam ut prius; ter-
tio autem cum ipsum uidisset, sic contra eum
ausa est, ut & accederet & colloqueretur.

Affabulatio.

Fabula significat cōuersatione terribilia quo/
que accessu facilis fieri.

Feles & gallus.

Feles comprehenso gallo, cum rationabilis
ipsum causam uolebat deuorare. Cæterū ac-
cusabat ipsum, dicendo molestū esse hominib;
nocte clamantem, neq; permittentem somno
fui. Eo uero respōdente ad illorum utilitatem
id se facere, ut ad consuera opera excitarentur:

turius

同 左

AESOPI FABVLAE

115

Fabula significat prudentes facile ferre ab alie
nis iniurias, cum ipsos uidcant neq; à suis absti
nere.

Vulpes.

V Vlpes in domum mimi prolecta, & sin
gula ipsius uasa perfiscuita, inuenit &
caput larvae ingeniose fabricatum, quo & ac
cepto manibus ait: o quale caput, & cerebrum
non habet.

Affabulatio.

Fabula in iutros magnificos quidem corpore,
sed animo inconsultos.

Carbonarius & fullo.

Carbonarius in quadam habitans domo,
crogabat ut & fullo accederet & secum co
habaret: sed fullo respondendo ait, Sed non
hoc possem ego facere: timeo enim ne qua e
go dealbo, tu fuligine repleas.

Affabulatio.

Fabula significat omne dissimile esse inficia
bile.

Piscatores.

Piscatores trahebat uerriculum, quod cum
graue foret gaudebant & exultabat, mul
tum inesse prædæ existimantes: sed cum in lit
tus ipsum traxissent, pescisq; paucos quidem,
sed lapidem in eo permagnum inueniſſerunt, tri
stari & morere coepérunt, non tam pesciū pau
citate, q; & cōtraria ante animo prelūpse
runt, qdā aut̄ inter eos natū grandior dixit, Ne
tristemur o socij, nam uoluptati, ut uideſ, foror
h 2 est

(12) Carbonarius & fullo. (天下5. 炭焼き
と洗濯人の事)

(13) Piscatores. (天下26. 漁人の事)

AESOPI FABVLAE

124

ipsum ulturi, in somnijs adſuerunt ei, dicentes,
Abi ad littus ad eum locum, illuc enim Atticas
mille drachmas inuenies. Ille autem excitatus,
laetus & alacer ad demonstratum locum perre
xit, aurum disquirēs. Sed illuc in piratas incidit,
ab ipſisq; comprehensus est. Captus ergo ut di
mitteretur piratas orabat, mille aurū talenta da
turum ipſis promittens. Sed cum non crederet
tur, abactus ab ipſis, diuenditus est mille drach
mis.

Affabulatio.

Fabula significat mendacij hominum inimici
cum esse deum.

Ranæ.

Ranæ duce in palude pascebantur, æstate
autem siccata palude, illa derelicta, qua
rebant aliam, ceterum profundum inuenierunt
puteum. Quo uiso, altera alteri inquit, de cen
damus heus tū in hunc puteum. Illa respōden
do ait, Si igitur & hic aqua aruerit, quomodo
ascendemus?

Affabulatio.

Fabula declarat non oportere incōfyderare res
aggređi.

Senex & mors,

Senex quondam incisus in monte lignis, ac
in humeros eleuatis, ubi multam uitam or
neratus fuit, defessus & depositus ligna, &
mortem ut ueniret inuocabat. At morte ille
co adstante & causam rogante, qua se uo
casset, senex ait, ut onus hoc sublatum im
h 5 poneres

(20) Senex & mors. (天下44. 老人の事)

AESOPI FABVLAE

117

est tristitia, & nos igitur oportebat tātum ante
lētatos, omnino aliqua in re etiam tristari.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere tristari frustra
ta spe.

Vlr quidam peregrinatus, deinde in suam
patriam reueritus, aliaq; multa in diuer
sis uiriliter gesſisq; locis factabat, atque etiam
Rhodi saltasse saltum, quē nullus ciui loci po
tuerit saltare. Ad hoc & testes, qui ibi interfuc
runt, dicebat habere. Quidam autem ex ijs qui
aderant, suscipiens ait: heus tu, si uerum hoc est,
nō est tibi opus testibus. En Rhodus, en saltus.

Affabulatio.

Fabula significat, nūl prōpta rei demonstratio
sit, omnem sermonem uanum esse & superua
cum. Impossibilia promittens.

Vlr pauper ægrotas & male affectus, cum
a medicis desperatus esset, deos rogabat,
pollicens si sanitatē sibi rursus restituissent, cen
tum boues ipsiis oblatum esse in sacrificium.
Vxore autem eius rogante, & ubi tibi haec, si
conualueris? ille ait, Putas enim surgere me
hinc, ut dei haec à me repeatant?

Affabulatio.

Fabula significat, multos facile polliceri, qua
re comprobare non sperent.

Malignus.

Vlr malignus ad eū, qui in Delphis est, iuit
h 3 Apol

同 左

AESOPI FABVLAE

125

poneres mihi.

Affabulatio.

Fabula significat omnem hominem uitæ stu
diosum esse, & licet infinitis periculis immer
sus, uideatur mortem appetere, tamen uiuere
multo magis, quam mori eligere.

Anus & medicus.

Mvlter anus dolens oculos, conduxit me
dicum quendam mercede, conuētione
facta si se curaret, paciā mercedem ei daturam:
sin autē minime, nihil daturam. Aggressus est
igitur medicus curam, quotidie uero accedens
ad uetulam, & oculos ei ungens, cū illa nequa
quam uideret posset ea hora ob unctiōtiē, ipſe
uas aliquod ex domo auferens quotidie diſce
debat. Anus igitur suam supellecūlem uidebat
singulis diebus minus, adeo ut tandem omni
no liberata nihil relinqueretur. At medico pa
ctam mercedem ab ea efflagitante, quasi pure
iam uidente, & testes adducente: Magis certe
ait illa, nūc nihil uideo. Nam cum oculis labo
rabam, multa mea in mea uidebā domo, nūc
autem cum me tu uidere inquis, nihil omnino
ex illis uideo.

Affabulatio.

Fabula significat, prauos homines ex ijs qua
agant, ignaros contra seipſos argumentum af
ferte.

Agricola & filii ipsius.

Agricola

同 左

AESOPI FABVLAE

115

A Gricola quidam uita excessurus, ac uolens suos filios periculum facere de agricultura, uocatis ipsis ait, Filii mei, ego iam est uita discedo, uos autem si que in uinea a me occultata sunt, quae sieritis, inuenietis omnia. Illi igitur rati thefaurū illī defossum esse, omnem uineā terram post interitum patris defoderūt. & thefaurū quidem non inuenierunt, sed uinacē pulchre fossa multiplicem fructum reddidit.

Affabulatio.

Fabula significat laborem thesaurum esse hominibus.

Herus & canes.

V Ir quidam à tempestate in suo suburbio deprehēsus, primum oves comedit, hinc capras. Tempestate autē inualesceat, & operarios boues iugulatos comedit. Canes vero his uisiti, dixerunt inter se, sed fugiamus nos hinc. Si enim operarijs bubus herus noster non abstinet, quo modo nobis abstinebit?

Affabulatio.

Fabula significat, eos maxime sugere & caue re oportere, qui neq; suis abstinent.

Mulier & gallina.

M Vlier quedam uidua gallinam habebat, singulis diebus ouum sibi parientem: rata uero si plus gallinae hordei proiecet, bis parturam die, hoc fecit. Sed gallina pinguis facta ne semel quidem die parere potuit.

Affa-

(23) Herus & canes. (天下38. パストルの事)

AESOPI FABVLAE

119

te egressi sunt ad uenandum. Multa igitur preda capta, ius sit leo alino ut diuideret sibi. at ille tribus partibus factis aequaliter, ut eligeret eos hortabatur. Et leo iratus a sinu deuorauit. In de uulpi ut diuideret ius sit: illa uero in unā partem omnibus congestis, sibi minimū quiddam reliquit. Tum leo ipsi, Quis te, o optima, diuidere sic docuit? Ea inquit, asini calamitas.

Affabulatio.

Fabula significat castigamenta hominibus esse aiorum infortunia.

Leo & ursus.

L eo & ursus simul magnum nocti hinnum, de eo pugnabant. Grauius igitur a se ipsis affecti, ut ex multa pugna etiam uertigine corriperentur, defatigati facebant. Vulpes autem circum circa eundo, ubi prostratos eos uidit, & hinnum in medio iaceat, hunc per utrosq; percurrente rapuit, fugiensq; abiuit. At illi videbant quidē ipsam, sed quia non posuerant surgere, nos miseris dicebant, quia uulpi laborauimus.

Affabulatio.

Fabula significat alijs laborantib. alios lucrari.

Vates.

V Ates in foro sedens differebat, cum ait superuenisset quidam derepente & nunciasset q; domus ipsis senestrae aperte omnes essent, & quæ intus ablata omnia, exiluit suspirando,

&

(39) Leo&ursus. (天下10. 獅子王と熊との事)

AESOPI FABVLAE

117

Fabula significat prudentes homines cum aliis quia in re pericitati salui facti fuerint, cauere ab ea quamdiu uixerint.

Canis & gallus.

C Anis & gallus inita societate iter faciebant, uespera autem superueniente, gallus consensu arbore dormiebat, at canis ad radice arboris excavauit. Cum gallus ut assulet noctu cantasset, uulpes ut audiuit accurrit, & stans inferius ut ad se descendenter rogabat, quod cupe ret commendabile adeo cantu animal complecti. Cum autem is dixisset, ut fanitorem prius excitaret ad radicem dormientem, ut cum ille aperiret, descendenter. Et illa quarente ut ipsum uocaret, canis statim prolisitens eam dilacerauit.

Affabulatio.

Fabula significat prudentes homines inimicos insultantes ad sortiores astu mittere.

Leo & rana.

L eo audita aliquando rana ualde clamante, uerit se ad uocem, ratus magnū aliquod animal esse. parumper autem expectando, ut uidit stagni egressam, accedens propius proculauit.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere ante quam uideas uoce sola perturbari.

Leo & asinus & uulpes.

L eo & asinus & uulpes, inita societas

i s te

(36) Canis & gallus. (天下9. 鶏と犬の事)

AESOPI FABVLAE

149

Vespertilio uero creditores timens, interdiu non appetet, noctu ad pabulum exit. Rubus præter cunctum uesti inharet, sicubi suam cognoscat querendo.

Affabulatio.

Fabula significat in ea quibus incumbimus in posterum recidere.

Aegrotus & medicus.

A egrotus quidam à medico rogatus, quo modo ualuerit, Plus, ait, q; oporteret suadere. Ille autē bonū ait hoc esse. Secundo uero ab ipso iterum rogatus quō habuisset, horre correptū ait ualde cōcullum fuisse. Ille & hoc bonū esse ait. Tertio rogatus quō ualuerit, ait in intercūte incidiisse. Ille & hoc rufus bonum ait esse. Inde ex domesticis quodā ipsum rogāte, ut habes. Ego, ait, heus tu, præ bonis pereo.

Affabulatio.

Fabula significat maxime ex hominibus odio haberi, qui in gratiam semper loqui student.

Lignator & Mercurius.

L ignator quidam apud fluvium stram amicū securum: inops igitur consilij iuxta ripā sedendo plorabat. Mercurius autem intellecta causa & miseratus hominem, urinatus in fluvium auream sustulit securim: & an hæc esset quā perdidera, rogauit. Illo non eam esse dicēte, iterum urinatus argenteam sustulit. Illo neq; hanc esse suam dicēte, tertio urinatus, illam ipsam

(43) Aegrotus & medicus. (天下6. 病者と医師の事)

AESOPI FABVLAE 147

perabitur. *Affabulatio.*

Fabula significat tunc maxime priores domos à famulis expeti, cum de secundis periculum fecerint.

Auceps, & cassita.

AVcep aubus struxerat laqueos, alau da uero hunc procul uidens rogauit, quidnam operaretur, eo urbem condere dicente. Deinde procul regresso & abscondito, gale rita uiri uerbis credendo, accessit ad castellum, & capta est. At aucepe accurrente, illa dixit, heus tu, si tales urbem condis, non multos inuenies incolentes.

Affabulatio.

Fabula significat, tunc maxime domos & urbes desolari, cum praefecti molesti fuerint.

Viator.

Viator multa confecta uia, orauit, si quid inuenierit, dimidium Mercurio dedicatum. Nactus igitur per am cariorum & amygdalarum plenam, atq; ea accepta, eas comedit. Sed cariotarū offa & amygdalarum cortices super altari quodam impoluit, locutus habet ó Mercuri, uotum. Nam rei inuentae extiora & interiora tecum partior.

Affabulatio.

Fabula aduersus uirum auarum, qui & deos ob cupiditatem fallit.

Puer, & mater.

k 3 Puer

(48) Puer, & mater. (天下8. 母と子の事)

AESOPI FABVLAE 151

uidetur, defyderat, & proptera uide quietū.

Affabulatio.

Fabula significat calamitates hominibus documenta esse.

Punica, & malus.

Pvnica & malus de pulchritudine contentebant. Multis contentionibus interim fuis, rubus ex proxima sepe audiēs, desinamus ait, ó amicæ aliquando pugnare.

Affabulatio.

Fabula significat in præstantiorū seditionibus, ullissimos quoq; conari esse aliquos.

Talpa.

TAlpa cæcum animal est. Dixit igitur ali quando matr, morum mater video. Dein de ruris ait; thuris odore plena sum. Et tertio iterum, ærei, inquit, lapilli fragorem audio. Matr uero respondendo, ait: ó filia, ut iam percipio, non solum tuis priuata es, sed & auditu, & olfactu.

Affabulatio.

Fabula significat, nonnullos iactabundos, impossibilia promittere, & in minimis redargui.

Vespa, & Perdices.

VEspe, & pdices stibidae ad agricolā iuerunt, ab eo peretes bibere, promittentes p aq; hāc gratiā reddituras. pdices fodere uineas.

k 4 vespe

同 上

AESOPI FABVLAE 149

PVer ex literario ludo condiscipuli librum furatus, tulit matri. Cum ea uero non corripuissest, sed potius amplexata fuisset, prouectus artate coepit & maiora furari. In ipso autem furto aliquando deprehensus, ducebatur recta ad mortem. At sequente & lugente matre, ille carnifices orabat, ut brevia quedam matris narraret in aures. Quæ cum illico ori filii se admouisset, ille aurem dentibus demorsam abscedit. Matre autem & alijs acculantibus, quia non solum furatus sit, sed & in matrem impius esset, ille ait: hac enim mihi perditionis futuca. Si enim cum librum suratus fu, me corripuissest, non ad hanc usque procedendo, nunc ducerer ad mortem.

Affabulatio.

Fabula significat, eorum qui non in principio puniuntur, in maius augeri mala.

Pastor, & mare.

Pastor in maritimo loco armentum passens, usq; tranquillo mari, defyderauit nauigare ad mercaturam. Venditis igitur ouibus, & palmarū fructibus emptis, soluit. Tempestate uero uehementi facta, & naui in pericolo ut submergeretur, omni onere cieco in mare, uix vacua naui euasit incolmis. Post uero dies non paucos transeunte quodam, & maris (erat enim id forte tranquillū) quietē admirante, suscepito sermone, hic ait: caritas iterū, ut k 3 uidetur

(49) Pastor, & mare. (天下4. 大海と野人の事)

AESOPI FABVLAE 153

vespæ circumcirca eundo aculeis arcere fures, At agricola ait, sed mihi sunt duo boves, qui nichil promittendo, omnia faciunt. Melius igitur est illis dare, quam uobis,

Affabulatio.

Fabula in uiros perniciofos, qui promittunt qui dem iuuare, iaduunt autem admodum.

Pauo, & monedula.

Avibus creaturis regem, pauo orabat ut se ob pulchritudinem eligerent. Eligentibus autem eum omnibus, monedula suscepito sermone, ait, sed si te regnate aquila nos persequi aggressa fuerit, quomodo nobis opem feres?

Affabulatio.

Fabula significat, principes non modo propter pulchritudinem, sed & fortitudinem & prudenter eligi oportere.

Singularis animal, & uespæ.

Singularis agrestis cuidam aditans arbore dentes acuebat. Vulpes rogatæ causam, qua renulla, pposita necessitate dentes acueret, ait, nō ab re facio. Nam si me periculū inualebit, minime me tunc acuendis dentibus occupatum esse oportebit, sed potius paratis uti.

Affabulatio.

Fabula significat aduersus periculū præparatu esse oportere.

Cassita.

Cassita laqueo capta, plorans dicebat, hei mihi miseræ, & infelici uoluci. Non au

k 5 rum

(53) Pauo, & monedula. (天下32. 尾長鳥と孔雀の事)

AESOPI FABVLAE 155

ru surripui cuiuscumque, non argenti, non aliud quicquam
preciosum. Granum autem tritici paruum, mortis mis-
hi causa fuit. **Affabulatio.**
Fabula in eos, qui ob uile lucrum, magnum
suebunt periculum.

Hinnulus.

Hinnulus aliquando ceruo ait: Pater, tu &
maior, & celerior canib. & cornua praetera
ingentia gestas ad vindictam, cur nam igitur
sic eos times? Et ille ridens, ait: uera quidem
haec inquis fili, utrum uero scio, quod cum ca-
nis larratum audiuero, statim ad fugam nescio
quomodo effor.

Affabulatio.

Fabula significat, natura timidos nulla admo-
nitione fortis facit.

Lepores, & ranæ.

Leپores aliquando in unū profecti, suā ip-
sorum deplorabat uitam, quid foret per-
culis obnoxia, & timoris plena, quod & ab ho-
minibus, & canib. & aquilis, & alijs multis co-
sumantur. Melius itaque esse mori semel, & toto
uite tempore timere. Hoc igitur firmato, impe-
tum fecerunt simul in palude, quasi in eam influi-
turi & suffocandi. Sed cuī ranæ, quæ circu palu-
dem sedebant, cursus strepitu percepto, sicut in
hanc insulissent, ex leporibus quidam prudentius
esse uisus alij, ait: si sit iste oī socij, nulla re gravi-
ta uos ipsos afficite, ita ut uidetis, & nobis alia
sunt

(56) Hinnulus. (天下33. 鹿と子の事)

AESOPI FABVLAE 159

bare. **Affabulatio.**
Fabula significat, nihil esse possessionem, nisi
uisus adfuerit. **Anseres, & grues.**

Anseres, & grues in eodem prato pascebantur. Venatoribus autem uisus, grues, & es-
sent leues, statim euolauerunt, anseres uero ob-
onus corporu cum mansissent, capti fuerunt.
Affabulatio.

Fabula significat, & in expugnatione urbis, in-
opes facile fugere, diuities autem seruire captos.

Testudo, & Aquila.

Testudo orabat aquilam, ut se uolare doce-
ret. Ea autem admonente procul hoc à na-
tura ipsius esse, illa magis precibus instabat.
Accepti igitur ipsam unguibus, & in altum su-
stulit, inde demisit. Hæc autem in petras cecidit, & contrita est.

Affabulatio.

Fabula significat, multos, quia in contentione-
bus prudenteriores non audierint, se ipsos laesisse.

Pulex.

Pulex aliquando saltans, uiri pedi inhaesit.
hic autem Herculem in auxiliū inuocabat. At
hic est illinc rufus saltasset, suspirando ait, o Her-
cules, si contra pulicē non auxiliatus es, quomo-
do contra maiores aduerfaris adiuuabis?

Affabulatio.

Fabula significat non oportere in minūmis det-
rogare, sed in necessariis.

Cerua

(61) Testudo, & Aquila. (天下25. 龜と鷲の事)

AESOPI FABVLAE 157

sunt animalia timida. **Affabulatio.**
Fabula significat, miseris grauioribus aliorū
consolari calamitatibus.

Asinus, & equus.

A Sinus equi beatū putabat, q̄ abūdante
rum satis haberet, præsertimq̄ defatigatus. Cū
autem tempus institū bellū, & miles armatū ascen-
dit equū, huc illuc ipsum impellendo, ceterū &
in medios hostes insiluit, & equus uulneratus
facebat. His uisus, asinus equū mutata sentētia
miserū existimabat. **Affabulatio.**

Fabula significat, nō oportere principes & di-
uites æmulari, sed in illos inuidia, & periculo
consideratis, paupertatem amare.

Auarus.

A Varus quidam cū omnia sua bona uen-
didiffer, & aureā massā fecisset, in loco
quodam infodit, unā defossū illuc & animo suo
& mēte. Atq̄ quotidie eundo, ipsam uidebat.
Id autem ex operis quidam obseruando cognovit,
& refossam massam abstulit. Post hæc & ille
profectus, & uacuū locū uidens, lugere ccepit,
& capillos euellere. Huc cū quidam uidiliter sic
plorantem, & causam audiūsset, ne sic ait o tu-
ristare. Neq; enim habens aurū, habebas. La-
pidem igitur pro auro acceptū reconde, & pu-
ta tibi aurum esse, eundem enim tibi usum pre-
stabit. Nam, ut video, neq; cum aurū erat, uer-
bare

(59) Auarus. (天下11. 貪欲な者の事)

AESOPI FABVLAE 161

Cerua.

Cerua Altero obcaecata oculo, in litore pa-
sciebatur, satum oculum ad terram pro-
pter uenatores habens, alterum uero ad marc,
unde nihil suspicabatur. Præternaugantes au-
tem quidam, & hoc coniectantes, ipsam sagis-
tarunt. Hæc autem se ipsam lugebat, quod un-
de timuerat, nihil paſſa fore: quod nō putabat
malum allatum, ab eo proditam.

Affabulatio.

Fabula significat, saepe quæ nobis noxia uiden-
tur, utilia fieri: quæ uero utilia, noxia.

Cerua, & Leo.

Cerua uenatores fugientes in speluncā ingressa-
est, in leonem autem ibi cū incidisset, ab eo
cōptehensā est, mortis autē dicebar, hei miseri q̄
homines fugiens, in ferarū immutissimū incidi.

Affabulatio.

Fabula significat, multos homines dum parua
fugient pericula, in magna incurere.

Cerua & uitis.

Cerua uenatores fugiens, sub urte delituit,
Cum prætermissent autē parumper illi, cer-
ua prorsus iā latere arbitrata, uitis solita de pasci
incepit. Ibis uero agitatis, uenatores contueri,
& quod erat uerum, arbitri animal aliquod
sub solijs occultari, sagittis consecerūt ceruam.
Hæc autem moriens talia dicebat, iusta passa sum,
non em offendere oportebat, quæ me seruarat.

1 Affabulatio

(63) Cerua. (天下34. 片目な鹿の事)

(65) Cerua & uitis. (天下35. 鹿と葡萄の事)

AESOPI FABVLAE

163

Affabulatio.

Fabula significat, qui iniuria benefactores afficiunt, à deo puniri.

Asinus, & leo.

CVM asino gallus aliquando pascebatur. Leone aut̄ aggresso asinum, gallus excludavit, & leo (asini em hinc galli uocē timere) fugit. At asinus ratus, ppter se fugere, aggressus est statim leonē. Vt uero procul hinc plectur est, quō nō amplius galli perueniebat vox, conuerius leo deuorauit. Hic uero moriens clamabat, me miserū & dementē. Ex pugnacibus em nō natus parentib. cuius gratia in aciem irruit.

Affabulatio.

Fabula significat, plerisque homines, inimicos, qui se de industria humiliant, aggredi, atque ita ab illis occidi.

Olitor, & canis.

OLITORIS canis in puteū decidit, olitor aut̄ ipsum illinc extracturus, descēdit & ipse in puteū. Ratus autē canis accessisse ut se inservias magis obrueret, olitorē uerius momordit. Hic aut̄ cū dolore reuersus, iusta, inquit, patior. Nam cur unq̄ sui interfectore seruare studiuit?

Affabulatio.

Fabula in iniustos, & ingratos.

Sus, & canis.

SVS & canis mutuo cōuiciabantur. Et sus iutrabat per Venerem, proculdubio dentibus

I 2 discissus

(66) Asinus, & leo. (天下16. 駢馬と獅子の事)

AESOPI FABVLAE

167

Affabulatio.

Fabula significat, qui cū dolo amicos adeunt, ipsos offendit potius.

Pastor, & lupus.

PAstor nuper natum lupi catulum reperit, ac sustulit, unaq̄ cum canibus nutritum. At cum adoluisset, si quando lupus ouem rapuisse, cum canibus & ipse persequebatur. Cum canes uero aliquando nō possent assequi lupis, atq̄ ideo recruterentur, ille sequebatur, ut cum ipsum asscurus esset, ut lupus, particeps foret uenationis: inde redibat. Sin autē lupus extra non rapuisse ouem, ipse clam occidens, una cū canibus comedebat, donec pastor cum coniectorasset & intellexisset rem, de arbore ipsum fūsperdit, & occidit.

Affabulatio.

Fabula significat, naturam prauam bonos mores non nutrire.

Leo, & lupus.

LEO cū cōsenuisset, agrotabat facens in antrō: accesserūt autē uisitatura regē, prēter uulpe, cetera animalia. Lupus igitur capta occasione accusabat apud leonē uulpem, quasi nihil faciente sūs omnīū dominū, & propterea neq̄ ad uisitationē profectā. Interim affuit & uulpes, & ultima audiuīt lupi uerba. Leo igit̄ cōtra eā infretum: sed defensionis tempore peccato, & quis, inquit, corū qui cōuenerunt tantū

I 4 profuit

AESOPI FABVLAE

165

discissurum canem. canis uero ad hæc per ironiam dixit, bene per Venerem nobis iuras. Significas em ab ipsa uehementer amari, quæ im puras tuas carnes degustantē, nullo pacto in saeculum admittit. Et sus, propter hoc igitur magis præ se fert dea amare me. Nam occidentē, aut alio quoquis modo laudentem omnino aueratur. Tu tamen male oles & uiua & mortua.

Affabulatio.

Fabula significat, prudentes oratores, quæ ab inimicis obīciuntur, artificiose in laudem convertere.

Sus, & canis.

SVS & canis de foecunditate certabant, dixit Saūt canis, secunda esse maxime pedestriū omnīū. Et sus occurrens ad hæc, inquit: sed cū hac dicis, scito & cæcos tuos te catulos parere.

Affabulatio.

Fabula significat, non in celeritate res, sed in perfectione iudicari.

Serpens, & cancer.

SERPENS unā cum cancer uivebat, inita cum Seo sociate. Itaque cancer simplex moribus, ut & ille mutaret admonebat astutiam. Hic autem minime obediebat. Cum obseruaret igitur cancer ipsum dormientem, & pro uitribus compressisset, occidit. At serpente post mortem extenso, ille ait: sic oportebat antechac rectum & simplicem esse. Neque enim hanc

I 5 poenam

(70) Serpens, & cancer. (天下36. 蟹と蛇の事)

AESOPI FABVLAE

169

profuit, quantū ego, quæ in omniē partē circulū, et medicamentū pro te à medico queſiui, & didicī. Cū aut̄ leo statim, ut medicamentū dice ret, imperasset, illa inquit, si lupo uiuente excoriato, ipsius calidā pelli indueris. Et lupo facente, uulpes ridens, ait, sic nō oportet dominū ad malevolentū mouere, sed ad benevolentiam.

Affabulatio.

Fabula significat, eum qui quotidie machina tur, in seipsum laqueum uertere.

Mulier.

MULIER quædā uirū ebriū habebat, ipsum aut̄ à morbo liberatura, tale qd cōmenta est. Aggrauatū enim ipsum ab ebrietate cū obseruasset, & mortui instar infenatum, in humeros eleuatū, in sepulchretum allatū depositū, & abiunt. Cū uero ipsum iam sobrium esse cōiectata est, profecta ianuā pulsauit sepulchreti. ille aut̄ cū diceret, qd est, qui pulsauit ianuā uxor respondit, mortuis cibaria ferēs ego adsum. Et ille nō mihi comeſſe, fed bibere o optimè potius affer, tristificas em me, cū cibi, nō potius me ministi. Hæc aut̄ pectus plangēdo, hei mihi miſera, inquit, nam neq̄ aſtu proficiuū em uir nō solū non emendatus es, sed peior quoq̄ te ipso euāſisti, in habitū tibi deductus est morbus.

Affabulatio.

Fabula significat non oportere malis actibus immorari: nam & nolentē quandoq̄ hominē,

I 5 confūe/

(73) Mulier. (天下37. 女人と大酒を飲む夫の事)

AESOPI FABVLAE

171

consuetudo inuidit.

Cynus.

Vir diues anferemq̄ simul & cynum nū triebat, nō ad eadem tamen, sed alterum cantus, alterum mēnsa gratia. Cum autē oportet anferem pati ea, quorum causa nutriebat, nox erat, ac discernere tempus non permisit utruncq;. Cynus autē pro anfere abductus, cantat canum quandam, mortis exordium, & cantu significat naturam, mortem uero effugit suauitate canendi.

Affabulatio.

Fabula significat, sāpe Musīcē differre mortē.

Aethiops.

Aethiopem quidam emit eam ei colorē inesse ratus negligētia eius, qui prius habuit. Ac assumptio in domū, omnes ei adhuc abstersiones, omnibus lauacris tentauit mundare; & colorem quidem transmutare nō potuit, sed morbum uexatiō parauit.

Affabulatio.

Fabula significat, manere naturas, ut à principio prouenerint.

Hirundo, & cornix.

Hirundo & cornix de pulchritudine contēbant. Respondens autē cornix ei, dixit: sed tua pulchritudo uero tempore flos ret, meum uero corpus etiam hyeme durat.

Affabulatio.

Fabula

四 左

AESOPI FABVLAE

175

eas excitabat. Affabulatio.

Fabula significat plerisque hominibus consilia esse malorum causas.

Mulier uenesica.

Mulier uenesica diuinarum irarum prospulsiones promittens, multa facere peruerabat, & lucrū inde facere, quidam igitur accusauerunt eam impietatis, & conuicerunt, & damnatae duecabant ad mortē. Videns autem quidam eam duci, ait: tu, quae deorum iras auertere promittebas, quomodo neq; hominū consilium mutare potuisti?

Affabulatio.

Fabula significat, multis magna promittētes, ne parua quidem facere posse.

Mutela.

Mutela in officinam ingressa ferrarij, ibi facientem circumlambebat līmam. Rasa igitur lingua, sanguis multus ferebat. Hec autem latabantur, rata ex sero aliquid auferre, donec penitus totam lingua absumpsi.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui in contentionibus se ipsos ostendunt. Agricola.

Agricola quidā fodēdo aurū reperit, quotidie igitur terrā, ut ab ea beneficio affici, coronabat. Huic autē Fortuna adītas, inquit, heus tu, cur tertiae mea munera attribuis, quae ego tibi dedi dictatura ter nā si tēpus immutef,

&

同 上

AESOPI FABVLAE

175

Fabula significat durationem corporis, decore meliorem esse.

Butalis.

Butalis à fenestra quadā pendebat, uesperū ptilio autē profecta rogauit causam, quare die filiet, nocte canit. Cum autem ea non incassum hoc facere dixisset, nam die canendo olim capta fuerat, & propterea ex illo prudens evasit, uespertilio ait, sed nō nunc te cauere oportet, cum nulla utilitas, sed ante q̄ capereris.

Affabulatio.

Fabula significat, in infortunijs inutilem esse pénitentiam.

Cochlear.

Vsticii filius affabat cochleas. Cū autē audiret eas stridentes, ait: ô pessimæ animantes domibus uestrī incensis uos canitis.

Affabulatio.

Fabula significat omne intempestive factum, uituperabile.

Mulier, & ancillæ.

Mulier uida operosa ancillas habens, has solebat noctu excitare ad opera ad gallorum cantus. His uero absidue fatigatis labore usum est oportere domesticum occidere gallum, tanquam illum qui noctu excitaret heram. Euenit autem ipsis, hoc factio, ut in grauiora incidenter mala. Nam hera ignorans gallorum horam, temporius eas

(79) Mulier, & ancillæ. (天下1. 鶏と下女の事)

AESOPI FABVLAE

177

In alias manus hoc tuum aurum eat, scio te tunc me fortunam accusaturum.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere benefactore cognoscere, atq; huic grauiam referre.

Viatores.

Duo quidam unā itinerabantur, & cum alter securim reperisset, alter, qui nō inuenit, admonebat ipsum, ne diceret inueni, sed in uenimus. Sed paulo post cum aggredierentur ipsis, qui securim perdidérant, habens ipsam, persequenter illis, ad eum, qui unā itinerabatur, dicebat, perijmus. Hic autē ait, perij dicit, nō perijmus. Etenim & tunc, cum securim inuenisti, inueni dixisti, non inuenimus.

Affabulatio.

Fabula significat, q̄ nō fuerūt participes felicitatis, neq; in calamitatibus firmos esse amicos.

Rana.

Dvæ ranæ uincæ sibi erat. Pascebant autē altera in profundo, & pcul à uia stagno, altera in uia parū aquæ habēs. Verū, cū quæ in stagno, a terā admoneret, ut ad se migraret, ut tutiore cibo frueret, illa nō paruit, dices firmissima teneri huiusc loci conuentudine, quousq; obnigit currū prætereuntē ipsam confringere.

Affabulatio.

Fabula significat, homines quoq; prava aggre-

dentes citius mori, quā mutentur in melius.

m Aparius

(83) Viatores. (天下14. 二人同道して行く事)

AESOPI FABVLAE 179

Apiarius.

N In mellariū ingressus quidam domino absens te, fauī abstulit. Hic autē reuersus, ut alios uidet inaneos, stando qd̄ in his erat, perserabatur. Apes autē ē pastu redeentes, ut deprehenderunt ipsum, aculeis percutiebant, pellit, metu tractabant. Hic autē ad eas, o pessime amantes furarum uestrorum fauōs illāzum dimisit, me uero fataginem uestrī percutit.

Affabulatio.

Fabula significat, sic hominum quosdam ob ignorantiam inimicos nō cauere, amicos autem ut inuidatores repellere.

Alcedo.

A lcedo avis est solitaria, semper in mari uitam degens. Hanc dicitur, hominum iuvenationes cauentem, in scopulis maritimis nō difficare, ceterum aliquando paritura, nidū fecit. Egressa autem ea ad pabulum, euenit mare à uehementi concitatum vento, eleuari supra nidū, atq; hoc submerso, pullos perdere. Hac uero reuersa, re cognita, ait, me miseram quae seram ut inuidiatricem cauens, ad hoc confusi, quod mihi longe est infidus.

Affabulatio.

Fabula significat, homines etiam quosdam ab inimicis cauendo, ignaros in multo grauiores inimicis amicos incidere.

m & Piscator

(85) Apiarius, (天下17. 蜜作りの事)

A AESOPI FABVLAE 189
negligunt, quae uero aliorum sunt, exercere comitantur, in infortunia incidere.

Cancer, & vulpes.

Cancer ē mari cū ascendisset, in loco quodam pascebat. Vulpes esuriens ut uidit, accedit, ac eum rapuit. Ille devorandus ait, sed ego condigna patior, qui marinus cū sim, terre strie esse uolui.

Affabulatio.

Fabula significat homines, etiam qui proprijs derelictis exercitijs, ea quae nihil conueniunt aggrederunt, merito infortunatos esse.

Cithareodus.

Cithareodus rudit in domo calce incrustata familiariter, ut solebat, canens, & contra resonante in se uoce, exstumabat ualde carorus esse. Verum elatus super hoc, cogitauit & theatro se cōmittere oportere. Profectus uero ad se ostendendum, cum male admodum caneret, lapidibus ipsum explosum abegerūt.

Affabulatio.

Fabula significat, sic ex rhetoribus quosdam, qui in scholis uidentur esse aliqui, cum ad res publicas se consertunt, nullius precij esse.

Fures.

Fures in domum quandam ingressi, nihil inuenierunt nisi gallum, atque hoc capio, abierunt. Hic ab eis occidendus rogabat, ut se dimitterent, dicens, utilem esse hominibus noctu eos ad opera excitando. Hic uero dixerunt

同 上

AESOPI FABVLAE 187

uit, haud esse reprehendendos, cum eos parentes sic educauerint.

Maritus, & uxor.

H Abens quidam uxorem, quę domesticis omnibus inimica erat, uoluit scire an etiam erga paternos domesticos ita afficeretur, quapropter cum rationabilis pretextu ad suum ipsam misit patrē. Paucis uero post diebus ea reuera, rogauit quomodo aduerius illos habuisset. Hac uero cum dixisset, bubulci & pastores me suspectabant, ad eam ait: sed o uxor, si eos odisti, qui mane greges agunt, sero autē redēti, quid sperare oportet in ihs, quibus cum tota conuerfaris die?

Affabulatio.

Fabula significat, sic sāpe ex paruis magna, & ex manifestis incerta cognosci.

Hoedus & lupus.

H oodus derelictus à grege, persequente lupo, conuersus ad eum, dixit: o lupo, quoniam credo me tuti cibum futurū, ne infundere moriar, cane tibia primum, ut faltem. Lupo autē canente tibia, atq; hoedo saltante, canes cū audiuerint, lupū persecuti sunt. Hic conuersus hoedo inquit, merito hæc mihi fiunt, oportebat enim me cocūs cum sum, tibicinem non agere.

Affabulatio.

Fabula significat, q; ea, quib; natura apti sunt, negli-

(94) Hoedus, & lupus. (天下15. 野牛と狼の事)

AESOPI FABVLAE 193

quodam loco dormientem uidit, hunc deuolan do rapuit. Hic cū se uertisset, atq; momordisset ipsum, coruus moriturus dixit, me miserū, qui tale reperi lucrum, quo etiam pereo.

Affabulatio.

Fabula in uiirum, qui ob thesauroſū inueniō nem de salute periclitatur.

Monedula, & columbae.

M onedula in columbario quodā colubis uisitis bene nutritis, dealbauit se, suitq; ut & ipsa codem cibo impetraretur. Ha uero, donec tacbat, rata cam esse columbam, admiserunt. Sed cum aliquando obliita uocem emisisset, tunc eius cognita natura, expulerunt per cutendo, eadē priuata eo cibo rediit ad monedulas rursum. Et illæ ob colorem, cū ipsam non noscent, à suo cibo abegerunt, ut duorum appetens, neutrō potiretur.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere & nos nostris contentos esse, cōsiderantes auaritiam, præterq; qd̄ nihil iuuat, auferre saepe & quae adiunt bona.

Monedula.

M onedula cum quis cepisset, & pēdem alligasset silo, suo tradidit filio. Hac nō ferendo uictum inter homines, ubi partumper libertatem nacha est, fugit, in suumq; nudum se contulit. Circumuoſuto uero tamis uinculo, euolare haud ualens, cū moritura esset, se cum

(101) Monedula, & columbae. (天下18. 烏と鳩の事)

AESOPI FABVLAE 203

liberati tri laboribus, cum mingendo fluvium fecerint. Ac illi eū uerū dicere existimantes, ex illo & nunc usq; ubi aliorum urinam uiderint asinorum, illuc & ipsi circumstante mingunt.

Affabulatio.

Fabula significat, unicuiq; quod fatale est, incurabile esse.

Asinus, & uulpes.

A Sinus induitus pelle leonis, uagabatur re liqua bruta perterritendo. Ceterum uisa uulpe, tentauit & hanc perterrificare. Hec autem (casu enim ipsius uocem audiuera) ad ipsum ait: sed bene scias, quod & ego te timuissem, nisi studenter audiuisssem.

Affabulatio.

Fabula significat, nonnullos indoctos, q; nōs, qui extra sunt, aliqui esse uidentur, ex sua lingua cōtate redargui.

Asinus & ranas.

A Sinus ligna ferēs pertransibat paludem quandam. Lapus autem, ut decidit, nec surgere posset, lamentabatur, ac suspirabat. Rane autem que erant in palude auditis suspirijs, heus tu, dixerunt, & quid faceres, si tanto hic tempore, quanto nos, tuus, cum quia ad breve tempus cecidiisti, sic lamentearis?

Affabulatio.

Hoc sermone uti quispiam poterit in uitum se gnem, qui ob minimos quoque labores tristatur, cum ipse maioribus facile resistat.

Asinus

(113) Asinus, & uulpes. (天下12. 駄馬と狐の事)

AESOPI FABVLAE 211

Affabulatio.

Fabula significat, plorosc homines ob demen tiam eos, qui nihil ad se attinent, beneficio affi cere, in domesticos mala operari.

Piscator & cerrus.

P Isicator demissio reti in mare retulit cerrum, qui parvus cū esset, supplicabat ipsum netum se caperet, sed dimitteret, quod parvus foret. At cū creuero, & magnus, inquirer, euasero, me capere poteris, quoniam & maiori tibi ero utilitati. Tum piscator ait, sed ego demens fuerim, si quod in manibus est, dumissio lucro, licet sit parvum, expectando magnum sperem.

Affabulatio.

Fabula significat, inconsideratum esse, qui spe maioris rei, quæ inter manus est, amittat, quia parvus fuerit.

Equus, & asinus.

Homo quidā habebat equū, & asinū, cum huius iter sacerēt in uia, ait asinus equo: tolle à me oneris partē, si uis me esse salutū. Illo nō persuaso, asinus cecidit, atq; è labore mortuus est. Ab hero autē omnibus impositis ei, & ipsa asini pelle, cōquerēs equus, clamabat: heu mihi miserrimo, quid mihi obtūgit afflictio: quia em parū oneris nolui accipere, ecce omnia gesto, & pellem.

Affabulatio.

Fabula significat, si magni cum parvū iungantur, utrolq; ferturi in uita.

Homo, & satyrus.

O 2 Homo

(125) Equus, & asinus. (天下13. 馬と驥馬との事)

AESOPI FABVLAE 205

Asinus, & corius.

A Sinus ulcerato dorso in prato quoddā paciebatur. Coruo autē insidienti sibi, & uulcus percutiente, a sinu rudebat ac saltabat. Sed agalone procil stante, ac ridente, lupus præteriens, ipsum uidit, & dixit, miseris nos, quos si tantum uiderit, persequebitur, hinc autē & ardent.

Affabulatio.

Fabula significat, maleficos homines, si tantum appareant, dignosci.

Asinus, & uulpes.

A Sinus & uulpes inita inter se societate, exierunt ad uenationē. Leo uero cū occurrisset ipsis, uulpes imminentēs periculū uidēs, proiecta ad leonē, tradituram ei asinū pollicita est, si sibi impunitatē promiserit. Qui cū dimisit surum cam dixisset, illa adducto asino in calles quoddā ut incidret, fecit. Sed leo uidens illum fugere minime posse, primā uulpe comprehendit, deinde sic ad asinū uersus est.

Affabulatio.

Fabula significat, cos qui socijs insidiantur, sapere & scipios ne scios perdere.

Gallina, & hicundo.

G Allina serpenus ouis inuentis diligenter calcacta excudit. Hirundo autē cū cam uideisset, ait, o demens, quid haec nutrit, quæ cum excreuerint à te prima iniuriam auspicabuntur.

Affabulatio.

Fabula

(116) Asinus, & uulpes. (天下39. 駄馬と狐の事)

AESOPI FABVLAE 221

cibum, formicæ uero dixerūt ei, cur æstate non colligebas alimentū? Hac ait, nō eram ociosa, sed canebam musice. Tū haec ridendo dixerūt: si æstiu tempore modulabar, nunc salta.

Affabulatio.

Fabula significat, nō oportere quenq; aliqua in re esse negligēt, ne moereat, ac periclitetur.

Vermis, & uulpes.

Vi sub cœno caelabat uermis super terrā regressus dicebat omnib. animalibus, medicus sum medicaminū doctus, qualis est Pax; on deorū medicus. Et quomodo, ait uulpes, ali os curans, te ipsum claudum non curas?

Affabulatio.

Fabula significat, nīl præsto experientia fuit, omne uerbum inane esse.

Gallina auripera.

G Allinam quis habet oua aurea patientē, gratius intra ipsam auri massam inesse, oscifam alijs gallinis similiē reperit. Hic multū sperans inuentore diuinitarum, & exiguis illis priuatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, oportere contentum esse presentibus, & fugere inexplicitatem.

Leo, & uulpes.

Leo senio confectus, cum suppeditare sibi cibum non posset, decrevit altu id facere. Itaque profectus in antrum quoddam, & deiesitus simulabat ægrotare. Aduentientes igitur animi an-

(137) Leo, & uulpes. (天下45. 獅子と狐の事)

AESOPI FABVLAE

229

animantes uisitationis gratia, comprehensas dectiorabat. Multis igitur absumptris animantibus, uulpes ea arte cognita, accessit ad ipsū, & stans extra speluncā rogabat quomodo se haberet. Cū ait is dixisset, male, causamq; rogaret, quā ob rem nō ingredere, uulpes ait, quia me uestigia terret, omnia ad introrsum spectantia, nulla retrorsum.

Affabulatio.
Fabula significat, prudentes homines coniecturis praeuīa pericula evitare.

Lupus, & uetula.

LVpus esuriens circuibat querendo cibū, profectus autē ad locum quendam, audiuit lugentem puerulum, eīcū dicentem anum, desine plorare, sūn minus, hac hora tradam te lū porratus igitur lupus serio loquī aniculam, exceptabat ad multam horam, sed cū aduenisset uespera, audit rursus anū blandicēt puerulo ac dicente, si uenerit lupus huc, interficiemus eū fili. His auditis, lupus eundo dicebat, in hoc iugurto aliud dicunt, aliud faciunt.

Affabulatio.

Fabula in homines, quoruū facta uestib; non respondent.

Hocdus, & lupus.

HOEDUS super domo quadam cum staret, uiso lupo prætereunte, conuiciabatur, & mordebat ipūlum; sed lupus ait, heus tu, non tu mihi, sed locus conuiciatur.

Affabulatio.

Fabula

(138) Lupus, & uetula. (天下40. 狼と子を持つた女の事)

AESOPI FABVLAE

230

ab hostiis clamabat, ne me temere, & frustra uiri occidite. Nō enim uestrum quenq; occidi? nam preter es hoc possidco aliud nihil: & hi ad ipsum dixere, ob id magis morieris, qui cū nequeas ipse pugnare, omnes ad pugnā excitas.

Affabulatio.

Fabula significat, plus peccare, q; malos, ac graues principes concitant ad male agendum.

Arundo, & Oliua.

DE tolerantia, & uiribus, & quiete, arundo & oliua contendebant: cum arundini oliua conuicium faceret utpote imbecillæ, ac factile cedentem uentis omnibus, arundo tacendo nihil locuta est. Ac parumper prestolata, ubi acer affluuit uentus, arundo succulta, & declinata uentis facile erat, oliua autem cum uentis resistisset, ui diffracta est.

Affabulatio.

Fabula significat eos, qui temporū, ac præstitionibus nō resistunt, meliores esse ijs, qui cum potentioribus contendunt.

Lupus, & grus.

LVpus gutturi osīc infixo mercedem grui præbiturum dixit, si capite iniecto, os ex gutture sibi extraxerit. Hac autē eo extracto, quippe quæ procerò effet collo, mercede effigitarbat: qui subridendo, dentesq; exacuendo, sufficiat tibi, ait, illa sola merces, q; ex ore lupi & dentibus saluū caput & illæsum exemeris.

p 4 Affa-

(143) Arundo, & oliua. (天下3. 慢闊と竹の事)

AESOPI FABVLAE

231

Fabula significat, plerunque & locū & tempus præbere audaciā aduersus præstantiores.

Mulius.

MVLUS ordeo pinguefactus, lasciuiebat clausmans, ac dicēs, pater meus est equus cur for, & ego ei totus sum similius: atq; aliquando cū necesse foret ei currere, ut à cursu cessauit, patris asini statim recordatus est.

Affabulatio.

Fabula significat, eti tempus ad gloriā promovet aliquem, nō suū tamē ipsius fortunę obliuiscatur, instabilis enim est uita hæc.

Serpens, & agricola.

SERPES in agricolæ uelibulū delitescens, sustulit eius infantē puerulū. Luctus autē parentib; fuit magnus. At pater præ incertore accepta securi, egressum serpentem occisurus erat. Ut uero profixit parūper, festinando agricola, ut ipsum pugeteret, errauit tanū pugnō foraminis orificio. Digresso autē serpēte, agricola ratus serpentē nō amplius iniurias meminīs, acceptit panē & salē, apposuitq; in foramine. Sed serpens tenui fibilo ait, nō erit nobis amodo fides, amicitia, quandiu ego lapidem uideo, tu tu filij tumulū.

Affabulatio.

Fabula significat, nullū odij, aut uindictæ obliuisci, quādū uidet monimētū, quo tristatus est

Tubicen.

TUBICEN exercitū cōgregans, ac superatus ab

(142) Tubicen. (天下7. 隘頭の貝吹きの事)

AESOPI FABVLAE

232

Affabulatio.

Fabula significat, ne quid inconsulto fiat.

Agnus, & Lupus.

AGNUS in alto cū staret loco, lupū inferitus prætereunte uia, mordebat, & ferā mala & crudiorā appellabat. Sed lupus conuersus ait ad ipsum, nō tu contumeliaris mihi, sed ubi stas, turris.

Affabulatio.

Fabula ad eos, q; ferunt iniurias ab indignis hominibus metu sublimiorum.

De culice, & Leone.

CULIX ad leonem accedēs, ait, neq; timeo te, neq; fortior me es. Sin minus, quod tibi est robur: quod laceras unguibus & mordes dentibus: hoc & formina cum uiro pugnans facit. Ego uero longe sum te fortior: si uero uis, ueniamus ad pugnam, & cum tuba cecinisset culex, inhesit mordens circa nares ipsius leuis genas: leo autē propriis unguibus dilaniavit se ipsum, donec indignatus esset. Culix autē uicto leone cum sonisset tuba, & epinicium cecinisset, euolauit. Aranea uero uinculo implicitus cū decuoraret, lamentabatur, quod cum maximis pugnās, à uili animali aranea occideretur.

Affabulatio.

Fabula in eos, qui prosternunt magnos, & à paruis prosternuntur.

FINIS AESOPI

FABVLARVM.

p 4 Gabrie

(149) De culice, & Leone. (天下19. 蝶と獅子王の事)

以上